

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀπαγωγή Φιλοκτῆτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύς καθ' Ἐλένου μαντείαν, ὃς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίαν ἄλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύς νύκτωρ ἐνεδρευθεὶς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῷ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κείται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ^α ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου^β. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ^γ.

Χρῦσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον,
ἐφ' οὐπερ Ἀχαιοὶς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Ποϊάντος ἤδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνών.
Ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγεῖς ὑπ' ἔχεως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἐλενος δ' Ἀχαιοὶς εἶφ' ἄλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτῆτη μόνῳ·
πεμφθεὶς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

^α Αἰσχύλῳ] Adde καὶ Εὐριπίδῃ.

^β ἐπὶ Γλαυκίππου] Olymp. 92, 3.

^γ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ] Est grammatici non Alexandrini, sed multo inferioris. Non melioris poetæ versus sunt quos in fine fabulae exhibet Flor. Γ.: Βουλαῖς ἔπεισεν Ἡρακλῆς Φιλοκτῆτην | εἰς Τροίαν ἐλθεῖν, καὶ τὰ τόξα δὴ μόνῳ | πορθεῖν τὸ Τροίας πέργαμον, καὶ τὴν νόσον | Ἀσκληπιοῦ φανέντος ἰᾶσθαι τότε. | ἡ πρὶν δὲ βουλή τῆς Ὀδυσσεύς βίας | ἔμεινεν ἂν πράξασα μηδὲν ὦν πάρος | ἐμυθοπλάστει κλεπτικὸς ἄγειν λόγους, | εἰ μὴ φανεὶς ἤγειρεν Ἡρακλῆς λέγων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἄκτῃ μὲν ἴδε τῆς περιρρῦτου χθονὸς
 Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ', ὃ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
 Ποϊαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε,
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσθηγεῖν, ἀλλ' ἀγρίας
 κατεῖχ' αἰετὸν στρατόπεδον δυσφημίας,
 βῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῶ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν,
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
 πάρεστιν ἐνθάκῃσι, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιρῆτος αὐλίου πέμψει ποσὴ.
 βαιὸν δ' ἐνερθεν ἔξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἐστὶ σῶν.
 ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
 ὡς τάπιλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἔξ ἀμφοῖν ἴη.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἀναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις,
 δοκῶ γὰρ οἷον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
 ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐνοῶ.
 ΝΕ. τόδ' ἐξυπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
 ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ.
 ΝΕ. ὄρῳ κενὴν οἰκησιν ἀνθρώπων δίχα.
 ΟΔ. οὐδ' ἐνδον οἰκοποιὸς ἐστὶ τις τροφή;
 ΝΕ. στιπτὴ γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζόντι τῷ.
 ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
 ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαουρουργοῦ τινοσ
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ ὁμοῦ τάδε.
 ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
 ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
 ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τοῦσδε τοὺς τόπους σαφῶς,
 κάστ' οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακρὰν;
 ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν,
 ἢ φύλλον εἰ τι κῶδυνον κάτοιδ' εἴ που.

8. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 10. *κατεῖχ'] κατεί-
 χετ' 14. αὐτίχ'] χ in litura pro κ 15. λοιπ']

λοιπ', φ a m. pr. 16. θ' insertum ab S, ut vide-
 tur. 22. Post ἔχει duas literas erasae. ἐκεῖ Her-
 mannus. 23. τόνδ' ἔτ' Elmsleius] τόνδ'. τοῦτον
 Nauckius. *εἴτ'] ἦτ' 24. *κλύης] κλύοισ
 25. ἴη Camerarius] εἴη 29. γ' Triclinius] τ'
 κτύπος] *τύπος 30. καταυλισθεὶς] *κατακλιθεὶς

33. στιπτή] *στειπτή cum Eustathio p. 778, 54.
 Alia apographa στιπτή, quod etiam apud Suidam le-
 gitur s. v. στιπτοί. Similiter v. 2. ἄστιπτος codex,
 sed apographa, excerpto Florentino Γ, ἄσσειπτος.
 ἐναυλιζόντι] Post ἐν litera erasa. 34. 35. Nullae
 personarum notae: sed habent apographa. 34.
 ἀλλ'] Ex αἰε, ut videtur, factum a m. pr. 35. φλαου-

ρουρροῦ] φλαουρουργοῦ, accentu priore deleto ab ead-
 dem manu quae circumflexum scripsit. 40. ἀνὴρ]
 ἀνὴρ hic et alibi codex constanter, Articulum addi-
 dit Brunckius, qui ὄνῃρ scribere solebat.

τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπὴν, 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσῶν· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.
 ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάζεται στίβος.
 σὺ δ' εἰ τι χρήσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
 ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρετῆς πάρε.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ 55
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρε, λέγειν,
 Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλείς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικόν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
 οἱ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἔξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου,
 οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλης καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἔσχατων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργεῖους βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἐστὶ πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἐστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμιλία 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὐτ' ἐνορκος οὐδενὶ
 οὐτ' ἔξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου,
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 ὥστ' εἰ με τόξων ἐγκρατῆς αἰσθήσεται, 75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσεται τῶν ἀνικῆτων ὄπλων.
 ἔξοδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἡδὴ γὰρ τοὶ κτήμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὐθὶς ἐκφανοῦμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδῆς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτὸν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον
 κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τοῦσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὐτ' αὐτὸς οὐθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἀνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἔξ ἐνός ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεὶς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἀναξ, καλῶς
 ὄρων ἔξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

45. ἐς] εἰς. ἐς ante literas consonantes partim
 ex apographis partim Brunckio praeunte restitutum
 hic et v. 111. 482. 500. 1053. 1353. 1428. εἰς ante vo-
 calem, ubi metrum ἐς postulat, est in codice 1211.
 et alibi interdum, velut εἰσελθῶν Trachin. 1167.

47. ἔλοιτο] Alterum ὁ ex e factum. Fuit igitur
 ἔλοιτ' ἐμ'. 53. ὡς] ὦν Wunderus. 55. *ἐκκλέψεις]
 ἐκκλέψῃσ λέγων] Fort. ὄρᾶν. 61. μόνην] μόνην δ'

66. οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ' D.] οὐδέμ' (v ab S) ἀλγυνεῖσ
 ἐργάσει] ἐργάσει. Et sic ηἰ pro ei v. 78. 108. 117.
 621. 731. 740. 741. 786. 833. 834. 929. 1064. 1085.
 1135. 1163. 1229. 1250. 1281. 1321. 1370. 1382. 1416.
 1424. 67. Ἀργεῖοις] ἀργεῖοισι, sed i eraso. 79.
 παῖ Erfurdinus] καὶ. Idem vitium Electr. 1251. 81.
 *τοι] τι

- ΟΔ. ἔσθλοῦ πατρὸς παῖ, καυτὸς ὦν νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἄργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίων ὄρω βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάρτα, πάνθ' ἡγουμένην.
NE. τί οὖν μ' ἀνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100
ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλω Φιλοκτῆτην λαβεῖν.
NE. τί δ' ἐν δόλω δεῖ μάλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105
NE. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ;
ΟΔ. οὐ, μὴ δόλω λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
NE. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν;
ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.
NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110
ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
NE. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
ΟΔ. αἶρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκειτ', εἰμ' ἐγώ;
ΟΔ. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκεῖνα σοῦ. 115
NE. θηρατέ' οὖν γίγνεται ἂν, εἴπερ ὠδ' ἔχει.
ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
NE. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἄρνοιμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλή' ἄμα.
NE. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείξ. 120
ΟΔ. ἡ μνημονεύσεις οὖν ἄ σοι παρήνεσα;
NE. σάφ' ἴσθ', ἐπεὶ περ εἰσάπαξ συνήνεσα.
ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνων ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτρευθῶ παρῶν,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
κατασχολάζειν, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφῆν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοῖα προσῆ·
οὐ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρῆς τάδε·
Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσασατο νῶν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' ἀεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί χρῆ τί χρῆ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένον 135
135—143. = 150—158.

96. καυτὸς] καυτὸ, σ ab S addito. 100. οὖν] οὐ
pr. 103. πίθηται] πείθηται pr. 104. θράσος]
κράτος Nauckius, ut ισχύος κράτος est v. 594.
105. ἰοὺς] ἰοὺς γ' Meinekus. 106. *οὐδέ] οὐτε
προσμῖξαι] Sic, non προσμῖξαι. 108. *δῆτα
δῆ
τά] τάδε. δῆτα τὸ Vauvillersius. 110. λακεῖν] κ in
λ mutatum. λαλεῖν apographa. 112. δ' ἐμοί] *δέ
μοι 116. θηρατέ' οὖν Triclinius] θηρατέα
118. ποίω] ποίω, eraso i. ποῖα δυϊκῶς in marg. ab
S. 119. αὐτὸς Vauvillersius (qui αὐτὸς)] αὐτὸς
κεκλή'] κεκλήσ', sine accentu et cum litura lite-
rae super σ. κεκλή' a m. sec. 120. *ποιήσω]
ποιήσω 121. μνημονεύσεις Herwerdenus] μνημο-
νεύεις 123. νῦν Turnebus] νῦν. Encliticum νῦν,
partim aliis editoribus praeceuntibus, restitui hic et
v. 468. 576. 1177. 1196. 1449. 1452. 126. χρόνου]
Post ου litera erasa, σ ut videtur. *δοκῆτέ τι]
δοκῆτ' ἔτι, η ex ei facto. 127. κατασχολάζειν]
πέρα σχολάζειν Nauckius. *αὐθις] αὐθις ἐκ-
πέμψω] ἐκπέμψω, superscripto a m. pr. ψω 130.
αὐδωμένου] αὐδῆν μένον pr. Eraso ἦν et, ut vide-
tur, ου (nam quae ante v. posita fuit litera prorsus
obscurata est) αὐδωμένου restitutum. 134. Ἀθάνα
ex Bustathio p. 758, 44.] ἀθηνᾶ 135. με δέσποτ'
Triclinius] δέσποτα μ' (accentu caret codex).

SOPHOCLES.

- στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
φράζε μοι.
τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει
καὶ γνώμα παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον
Διὸς σκήπτρον ἀνάσσειται. 140
σέ δ', ὦ τέκνον, τὸδ' ἐλήλυθεν
πάν κράτος ὠγύριον· τὸ μοι ἐννεπε
τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
NE. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται,
δέρκου θαρσῶν· ὁπόταν δὲ μόλη
δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
πρὸς ἐμὴν ἀεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπευεῖν.
XO. μέλον πάλοι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
φρουρεῖν ὄμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ·
νῦν δέ μοι
λέγ' αὐτὰς ποίας ἐνεδρος ναεῖ
καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γὰρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
μὴ προσπεσῶν με λάθη ποθέν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
ἐναυλον, ἢ θυραῖον.
NE. οἶκον μὲν ὄρας τόνδ' ἀμφίθυρον
πετρίνης κοίτης. 160
XO. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
NE. δῆλον ἐμοιγ' ὡς φορβῆς χρεῖα
στίβον ὄρμευεῖ τόνδε πέλας ποῦ.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πηνηοῖς ἰοῖς συμπερὸν συμπερῶς,
οὐδὲ τιν' αὐτῷ
παιῶνα κακῶν ἐπινομῶν.
XO. οἰκτεῖρω νιν ἔρωγ', ὅπως,
μὴ του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ σύντροπον ὄμ' ἔχων,
δύστανος, μόνος ἀεὶ,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ
χρεῖας ἰσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἄν-
ῶ παλάμαι θεῶν, [τέχει; 175
ῶ δύστανά γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰῶν.
οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἶκων οὐδενὸς ὑστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μόνος ἀπ' ἄλλων
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῶ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μερμυμήματ' ἔχων
ἄ δ' ἀθυρόστομος [βαρεῖ.
169—179. = 180—190.

139. *γνώμα] γνώμασ 140. ἀνάσσειται] ἀνα-
ναν. σσειται (litera inter v et σ erasa, quae non fuit α)
pr. 141. σέ] σοὶ Triclinius. 142. ἐννεπε] Litera
post πε erasa, fortasse v. 144. ἐσχατιαῖς] *ἐσχα-
τιαῖς 148. ἀεὶ D.] ἀεὶ 150. ἄναξ Triclinius]
ἀναξ τὸ σόν 151. φρουρεῖν] v ab S insertum.
156. μὴ προσπεσῶν με λάθη Hermannus] μὴ με λάθη
προσπεσῶν 161. *ἀπεστιν] ἀπεστι 166. συμπε-
ρὸν συμπερῶς Brunckius] συμπερὸν συμπερῶς
167. *αὐτῷ] αὐτῷ 171. *μηδέ] μὴ 172. ἀεὶ]
Sic, non ἀεὶ. 174. παντί τῳ] παντί τῳ apud Ari-
stidem vol. 1. p. 34, 12. 176. θεῶν Lachmannus]
θηρῶν 180. ἴσως] γεγῶς Nauckius. 184.
*μετὰ] μετὰ 187. βαρεῖ. ἄ δ' Boeckhiius de metris
Pindari p. 323.] βαρεῖα δ'

- ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται.
- NE. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ κἀγὼ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὑμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὄδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χρήναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.
- XO. εὐστόμ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. πρου-
φάνη κτύπος,
φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
φθογγὰ του στίβου κατ' ἀνάγκαν
ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
- XO. ἄλλ' ἔχε, τέκνον. NE. λέγ' ὅ τι. XO. φρον-
τίδας νέας·
ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἄλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
οὐ μολπᾶν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἄλλ' ἢ που παιῶν ὑπ' ἀνάγκας
βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον αὐγά-
ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.
- ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.
ἰὼ Ξένοι,
τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας τύχης
κατέσχετ' οὐτ' εὐορμον οὐτ' οἰκουμένην;
ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπῶν; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
φωνῆς δ' ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὀκνῶ
δεῖσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
ἄλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ἔρημον ὠδε κἀφιλον καλούμενον,
φωνῆσατ', εἶπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
ἄλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ
ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
- NE. ἄλλ', ὦ Ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
Ἑλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
- 201—209. = 210—218.

190. ὑπ' ὀχεῖται Hermannus] ὑπόκειται (ὑπὸ κεί-
ται, sine accentu, pr.) 193. παθήματα κείνα Brun-
ckius] παθήματ' ἐκείνα 194. Χρύσης] χρυσῆς,
eraso circumflexo, sed nullo addito accentu super u.
196. ὡς Porsonus] ὅπως 200. *χρήναί] χρῆν
pr. χρῆν corr. 201. εὐστόμ' Scholiasta dubitat
utrum εὐστόμ' an εὐ στόμ' scribendum sit. 203.
του addidit Porsonus. 204. Hunc versum Neopto-
lemo, sequentes choro tribuit. Correxerit Hermannus.
ἢ που Hermannus] ἢ που 205. *ἐτύμα] ἐτοῖμα
209. θρηνεῖ D.] θροεῖ 214. *ἀγροβότας] ἀγρο-
βότας 217. αὐγάζων] Sic pr.: αὐγάζον corr.
218. τι γὰρ Wunderus] γὰρ τι 220. κάκ ποίας τύ-
χης Nauckius] κάκ ποίας πάτρας. Sic etiam apogr.
Lb., sed superscripto ναυτίλω, κώπη τῆι πλάτῃ προσ-
ῶ
ορμίσσατε. In apographis plerisque est ναυτίλω πλάτῃ.
222. ἂν ὑμᾶς πατρίδος D.] πάτρας ἂν ὑμᾶς
228. καλούμενον] κακούμενον Brunckius. καλούμε-
νοι Meinekius.

- ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. 235
τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἶδῶ τίς εἶ.
- NE. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
Σκύρου· πλέω δ' εἰς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίني
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;
- NE. ἔξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σὺ γ' ἦσθα ναυβάτης
ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- NE. ἢ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθ' ἂν ὄντιν' εἰσορᾶς;
- NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
ἦσθου ποτ' οὐδὲν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- NE. ὡς μηδὲν εἶδὸτ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
οὐ μὴδὲ κληδῶν ὠδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλόθῃ που.
ἄλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
γελάσω σῖγ' ἔχοντες, ἢ δ' ἐμῆ νόσος
αἰεὶ τέθηλε κάπῃ μείζον ἐρχεται.
- ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως,
ὄδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὄν κλύεις ἴσως
τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
ὁ τοῦ Ποϊάντος παῖς Φιλοκτῆτης, ὄν οἱ
δισσοὶ στρατηγοὶ χὺ Κεφαλλήνων ἀναξ
ἔρριψαν αἰσχρῶς ὠδ' ἔρημον, ἀγρία 265
νόσῳ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
Ξὺν ἢ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
ᾤχοντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ.
270
τότ' ἄσμενον μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
εὐδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρῳ
ράκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
σὺ δὴ, τέκνον, ποῖαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε;
ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶσαι κακά;
ὄρωντα μὲν ναῦς, ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου

234. καὶ] καὶ cum duobus punctis, ad quae re-
fertur annotatio ab alia m. antiqua in margine po-
sita καὶ τὸ λαβεῖν 237. *τίς ἀνέμων] τίς δ' ἀνέ-
μων 241. *οἶσθα δὴ] οἶσθ' ἤδη 245. τοι] γὼ
Burgesius. δὴ τανῦν Buttmanus] δῆτα νῦν

246. οὐ γὰρ δὴ σὺ γ' οὐ γὰρ σὺγ', eraso δὴ post
οὐ, et δὴ super γὰρ posito ab S. 251. ἄρ' addidit
Erfurdus. - 253. *ἀνιστορεῖς] ἂν ἰστορεῖς 254.
*ᾠ — ᾠ] ᾠ — ᾠ (sic) 262. Ἡρακλείων ὄντα]
Literae v on ab S insertae. 264. χὺ] χὺ hoc loco
et similia per totam hanc fabulam cum spiritu as-
pero, licet eadem alibi non raro cum spiritu leni
scripta sint. 266. τῆς Auratus] τῆσδ'
ἀγρίῳ] τὸ τῆς ἐχίδνης φόνιον χάραγμα ex hoc loco
Eustathius Opusc. p. 324, 60. quasi φοινίῳ legerit.
271. ἄσμενον D.] ἄσμενοι

κάμνοντι συλλάβοιτο, πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠύρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιάσθαι παρὸν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὡς τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προύβαινε μοι, 285
 κάδει τι βαιᾶ τῆδ' ὑπὸ στέγη μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρί μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελειᾶς· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἀτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ πού πάγου χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ζύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην· ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεὶ.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ἐν τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νόσου μάτης. 300
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκῶν·
 οὐ γὰρ τις ὄρμος ἔστιν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἔξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖοι τοῖσι σῴφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνων·
 οὐτοὶ μ', ὅταν μόλωσιν, ὡς τέκνον, λόγους
 ἐλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτεῖραντες, ἢ τινα στολήν·
 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἢνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σώσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαυτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἢ τ' Ὀδυσσεύς βία,
 ὡς παῖ, δεδράκασ', οἱ Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοιέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
 ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ἔζονοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
 ΝΕ. ἐγὼ δὲ καυτὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσεύς βίας.
 ΦΙ. ἢ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθοις ἔχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαίς, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;
 ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
 ἴν' αἰ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χὴ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφου.
 ΦΙ. εὐ γ', ὡς τέκνον· τίνος γὰρ ὠδε τὸν μέγαν

λλάβοιτο.

282. συλλάβοιτο] συμβάλλοιτο, priore in συμβάλ-
 λοίτο λ eraso, et superscripto ab S λλάβοιτο. *
 283. ἠύρισκον D.] εὐρίσκον 285. *δῆ] οὖν χρό-

ου] πόνου Nauckius. προύβαινε] πρόβαινε, u ab
 S inserto. 286. βαιᾶ Turnebus] βαιῆ 288. *ἔξ-
 ηύρισκε] εὐρίσκε 290. ἀτρακτος in textu omissum
 inter versus addidit manus prima. 291. δύστηνον

τρι
 Canterus] δύστηνος 296. ἐκτρίβων] ἐκθλίβων, τρι
 ab S. 304. *σῴφροσιν] σῴφροσι 306. ἂν inser-
 tum ab S. 308. *καὶ που] κάπου 315. οἱ Por-
 sonus] οἷς 316. *ἀντίποιν'] ἀντάποιν' 319. ἐν]

ωι
 ὦν Gernhardus λόγους] λόγους, ωι a m. pr.
 320. ἀληθεῖς] et ex ἢ factum a m. pr. συντυ-
 χῶν] προστυχῶν Meinekius ad Oed. Col. p. 314.
 323. Ἀτρεΐδαίς] αἰσ in litura duarum litera-
 rum. 324. θυμὸν — χειρὶ Brunckius] θυμῶι —
 χεῖρα

χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
 ΝΕ. ὡς παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἄρωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλεῖα θανεῖν,
 ΦΙ. οἴμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
 ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὑπο
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
 ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν.
 ἀμχανῶ δὲ πότερον, ὡς τέκνον, τὸ σὸν
 πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον στένω.
 ΝΕ. οἴμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὡς τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
 ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμα, ὅτ' ἂν ἐνύβρισαν.
 ΝΕ. ἤλθον με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἴτ' ἀληθές εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατήρ ἐμοῦ, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὡς ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχῶ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρω, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τάπι Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμᾶρ ἤδη δεύτερον πλεόντι μοι,
 κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγομήν· καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατός
 ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὀμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλεῖα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κείνον, οὐ μακρῶ χρόνῳ 360
 ἐλθῶν Ἀτρεΐδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὄπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρός τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον,
 ὡς σπέρμ' Ἀχιλλεῶς, τάλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατρῷ· ἐλέσθαι, τῶν δ' ὄπλων κείνων ἀνήρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσταμαι
 ὄρη βαρεῖα, καὶ καταλήσας λέγω,
 ὡς σκέτλι, ἢ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τι
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν,
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὕτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρῶν.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεές ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὄπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δῦσμορος ὦν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὠδ' ἡμείψατο,
 οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπήσθ' ἴν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαυτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὸν κακῶν Ὀδυσσεύς.

328. κατ' αὐτῶν] κατ' in litura literis minoribus
 at

cum litura super versum. Fuit igitur καυτῶν.
 329. ἔξερῶ] Alterum e ex ai factum. 343. ποικι-
 λοστόλῳ] Alterum l ex μ factum. 347. ἢ μ'] ἢ
 μ' pr. ἢ μ' sec. 360. δάκρυσα Brunckius] δά-
 κρυσα 369. τολμήσατ' Vauvillersius] τολμήσατ'
 371. *ὁ δ'] ὁδ' ἦν κυρῶν Brunckius] ὦν
 κύρει

- κούκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 385
 πόλις γάρ ἐστι πάσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπα· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν
 ἔμοι θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
 ΧΟ. ὄρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μάτερ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κάκει, μάτερ πότνι, ἐπηδύμαν, 395
 ὄτ' ἐς τόνδ' Ἀτρείδαν ὕβρις πᾶς ἔχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἐφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρατον.
 ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές 403
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ Ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἔξ' Ἀτρείδων ἔργα καὶ Ὀδυσσεύς.
 ἔξοιδα γὰρ νιν παντός ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν 410
 Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχeto.
 ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι Ζῶν, ὦ Ξέν'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 Ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
 ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ χούτος οἴχεται θανῶν;
 ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
 ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
 οὐδ' οὐμπολητός Σισύφου Λαερτίω,
 οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ Ζῆν ἔδει.
 ΝΕ. οὐ δῆτ' ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντες εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
 ΦΙ. τί δ' ὁ παλαιὸς κάραθός φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τὰ γε
 κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλευῶν σοφά.
 ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
 Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, δὲ παρῆν, γόνος. 425
 ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐ τῶδ' ἐξέδειξας, οἷν ἐγὼ
 ἦκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
 τεθνάσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐ κἀνταῦθ' ἵνα
 χρῆν ἀντί τούτων αὐτὸν αὐδάσθαι νεκρόν; 430
 ΝΕ. σοφός παλαιστής κείνος, ἀλλὰ χαῖ σοφαὶ
 γινώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
 391—402. = 507—518.

385. *αἰτιῶμαι κείνον] αἰτιῶμ' ἐκείνον 399.
 *παρεδίδοσαν] παραδίδοσαν 402. *Λαρτίου] λαερ-
 τίου 405. *γινώσκειν] γινώσκειν 409. δίκαιον]
 δὲ βαιον pr. 414. *ἀλλ'] om. 417. Huic versui
 praescriptum τὸ χ Λαερτίω] In codice λαερτίω
 esse ait Eugenius Ferrai, non Λαερτίου, quod est in
 arographis plerisque. 420. *Ἀργείων] ἀργείω
 ὁ.

421. ὁ] ὦ, ὁ a m. pr., spiritu leni super w in aspe-
 rum mutato. In arographis pluribus τί δ' δὲ positum
 est. Peritius Badhamus in annot. ad Eurip. Iph. T.
 517. τί γὰρ ὁ coniecit, quod verum haberi posset,
 nisi verba reliqua παλαιὸς κάραθός φίλος τ' ἐμός,
vetus et bonus amicusque meus, infantiam scriptoris
 proderent. Quamobrem mihi non dubitandum videretur
 quin verba post τί δὲ illata aut omnia aut par-
 tim grammatico debeantur versum defectum utrunque
 explenti. 423. κάκ' ἐξήρυκε] γρ. κάκεκρύχε ab S
 inter scholia. 425. δὲ παρῆν Musgravius] ὅσπερ
 ἦν 426. δὴ αὐ τῶδ' ἐξέδειξας Porsonus] δὴ αὐ-
 τῶσ (αὐτῶσ corr., αὐτῶσ cum duplici spiritu lb.)
 δειν' (δειν. . cum duarum literarum litura, quasi dei-
 van fuerit) ἐλεξας. γρ. δὴ αὐτῶ δ' ἐξέδειξας ab S
 inter scholia.

- ΦΙ. φέρ', εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταυθά σοι
 Πάτροκλος, δὲ σοῦ πατρός ἦν τὰ φίλτατα;
 ΝΕ. χούτος τεθνηκώς ἦν· λόγῳ δὲ σ' ἐν βραχεὶ 435
 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδὲν' ἀνδρ' ἐκὼν
 αἰρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.
 ΦΙ. ζυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
 ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
 ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλὴν γ' Ὀδυσσεύς ἐρεῖς;
 ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θεοσίτης τις ἦν,
 ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐψῆ· τοῦτον οἶσθ' εἰ Ζῶν κυρεῖ;
 ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτὸς, ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
 ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδὲν πω κακὸν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' εὐ περιστέλλουσι αὐτὰ δαίμονες,
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
 χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἔξ' Αἴδου, τὰ δὲ
 δίκαια καὶ τὰ χρῆστ' ἀποστέλλουσ' αἰεῖ. 450
 ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαιῶν τὸς θεοὺς εὖρω κακοῦς;
 ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὦ γένηθλον Οἰταίου πατρός,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἰλιον
 καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσρωῶν φυλάξομαι, 455
 ὅπου θ' ὁ χείρων τὰραθῶ μείζων σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἀνδρας οὐ στέρεω ποτέ·
 ἀλλ' ἢ πετραία Σκύρος ἐξαρκουῶσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
 νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποῖαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε, καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὀπηγί' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμύμεθα. 465
 ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔ' ἀπόπτου μάλλον ἢ γῆρθεν σκοπεῖν.
 ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τὸν πατρός, ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἰκέτης ἰκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσι ὄρῃς
 ὄσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορημάτος·
 ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι 475
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοι δ', ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλὸν,
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 ἔαν μὲν γ' ἴω Ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μῖδας. 480
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,

434. δὲ σοῦ. Hemsterhusius ad Lucian. vol. 1. p.
 147.] ὃς σοι 435. σ' ἐν βραχεὶ Erfurdus] σε βρα-
 χεῖ 437. *αἰρεῖ] αἰρεῖ 438. κατ' αὐτὸ] Literae
 κατ' αὐτὸ in litura spatii angustioris. 441. δὲ Florens
 Christianus] τε 444. ἐψῆ] ἐὼν cum γρ. ἐψῆ a m. sec.
 13. vel 14. 445. αὐτὸς Schneidewinus] αὐτὸν
 *δ' ἔτ'] δὲ τ' 446. *οὐδὲν πω] οὐδέπω 448. καὶ
 πῶς] καὶ πῶσ pr. 456. θ'] θ', γ' a m. pr. 457.
 δειλὸς Brunckius] δεινός 465. εἴκη] ἦκη, scripto
 super ἢ signo 5 (male pro ἰ accepto ab Elmsleio),
 ad quod refertur scholion in margine positum 5 διδῶ
 συγχωρήση. 470. λίπης] λείπησι, i a m. pr.
 472. ἐνναίοντα] ἐννέοντα, ai ab S. 481. *ἐμβα-
 λοῦ] ἐκβαλοῦ

- εἰς ἀντλίαν, ἐς πρῶραν, ἐς πρύμνην, ὅπου
ἦκιστα μέλλω τοὺς Ξυνόνας ἀλγυνεῖν.
νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνός ἱκεσίον, τέκνον,
πέισθητι· προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χλωδός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκωσόν μ' ἄρων,
ἢ πρὸς τὰ Χαλκιδόντος Εὐβοίας σταθμά·
κάκειθεν σὺ μοι μακρὸς εἰς Οἶτην στόλος 490
Τραχινίαν τε δερᾶδα καὶ τὸν εὐροον
Σπερχεῖον ἔσται, πατρί μ' ὡς δεΐξης φίλω,
ὄν δὴ παλαιὸν ἔξ ὄτου δέδοικ' ἐγὼ
μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένιοις
ἔστειλλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς, 495
αὐτόστολον πέμπσαντά μ' ἐκώσσαι δόμοις.
ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
ὡς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν μικρῷ μέρος
ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἤπειρον στόλον.
νῦν δ', ἐς σέ γάρ ποιμπόν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
ἦκω, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσορών
ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
κεῖται, παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
χρὴ δ' ἐκτός ὄντα πημάτων τὰ δεῖν' ὄραν,
χῆταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεῖς λάθη.
XO. οἴκτειρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσσοίστων πόνων
ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
εἰ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἔχθεις Ἀτρεΐδας,
ἐγὼ μὲν τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
μετατιθέμενος, ἐνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
ἐπ' εὐστόλου ταχεῖας νεῦς [φυγῶν.
πορεύσασαι μ' ἂν ἐς δόμοις, τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκ-
NE. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρής,
ὄταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου Ξυνουσία, 520
τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.
XO. ἦκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμέ
τοῦνεῖδος ἔξει ἐνδικῶς ὀνειδίσαι.
NE. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένω φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
χὴ ναὺς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σῶζοιεν ἐκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ, ἥδιστος δ' ἀνὴρ, 530
φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
ἔργω γενοίμην, ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλή.
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
δοικὸν εἰσοίκησιν, ὡς με καὶ μάθης 535
ἀπ' ὦν διέζων ὡς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
- οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλήναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέρφειν κακά.
XO. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἀνδρὲ γὰρ δύο,
ὁ μὲν νεῦς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὦν μαθόντες αὐθις εἴσιτον.
ΕΜΠΟΡΟΣ.
Ἀχιλλεύς παῖ, τόνδε τὸν Ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῦς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπεὶπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ, 545
τύχη δὲ πως πρὸς ταυτὸν ὀρμισθεὶς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῷ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἦκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὸν πλοῦν ποιείσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σὺ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἢ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ' ἐστὶ, κοῦ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἔξαργούμενα.
NE. ἀλλ' ἢ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένη,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλής μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἱ τε Θεσέως κόροι.
NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
EM. οὐκ οἶδ'· ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμί σοι.
NE. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοῖ Ξυνναυβάται 565
οὕτω καθ' ὀρμὴν δρώσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργε νιν;
EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἀνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570
ἔστειλλον, ἡνίκ' ἔξαρηγόμην ἐγὼ.
NE. πρὸς ποῖον αὐ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἐπλεῖ;
EM. ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φῶναι μέγα.
NE. ὄδ' ἔσθ' ὁ κλεινὸς σοι Φιλοκτήτης, ξένη. 575
EM. μὴ νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἐκπλεῖ σαυτὸν Ξυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.
ΦΙ. τί φησίν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾶ λόγοις πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
NE. οὐκ οἶδά πω τί φησί· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
ἐς φῶς δ' λέξει, πρὸς σέ κάμ' εἴσθε τε.
EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλεύς, μὴ με διαβάλης στρατῷ
λέγονθ' ἢ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἶ' ἀνὴρ πένης.
NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδας δυσμενῆς· οὗτος δέ μοι 585

482. πρύμνην Elmsleius ad Eurip. Heracl. 19.]

πρύμναν 485. προσπίτνω] προσπίτνω 491. τε

δερᾶδα Tournius] τε δειράδα. δειράδα τε Heathius.

493. παλαιὸν Triclinius] παλαιάν, cui in marg.

adscriptum non ab S, sed ab alia m. antiqua, sine

γρ., πάλαι ἂν· unde πάλαι ἂν Lb. 494. *βεβήκη]

βεβήκοι *ἱγμένιοις] ἱγμένοιο 507. *ἔλεξεν] ἔλεξε

509. οἷα Porsonus] ὄσσα 510. πικρούς] πι-

κρῶς Nauckius. 515. μετατιθέμενος ex schol.]

μέγα τιθέμενος ἐπιμέμονεν Turnebus] ἐπεὶ μέμο-

νεν 517. τὰν θεῶν Hermannus] τὰν ἐκ θεῶν

521. *οὐκέθ' αὐτός] οὐκέθ' αὐτός 522. Post

τοῦτ' inter punctum. 523. ἔξει] ἔξεισ, ηἰ a m. pr.

528. ἐκ τε Gernhardus] ἐκ δέ, γ a m. pr.

533. προσκύσαντε] προσκύσαντεσ

538. κακά] τάδε, cum γρ. κακά ab S. 539.

*δύο] δύο 540. νεῦς] σ ab S insertum. 541.

*αὐθις] αὐτις 546. πρὸς ταυτὸν] πρὸς αὐτὸν, σ

a m. ant. in στ uno ductu mutatum. 550. συννε-

ναυστοληκότες Dobraeus] οἱ νενναυστοληκότες

552. *ποιείσθαι] ποείσθαι τῶν ἴσων] τὸν ἴσον pr.

553. σὺ] u ex oi factum. 554. σοῦ νέα Auratus]

σ' οὐνεκα 559. *γ' om. 562. φοῖνιξ] φοῖνιξ pr.,

sed 565. φοῖνιξ 569. *εἶργε] εἶργε 571. *ἐγὼ]

ἔσω 572. αὐ Dobraeus] ἂν οὐδυσσεὺς] ὄδυ-

σεύς, u a m. pr. vel S superscripto. 574. ἂν Brun-

ckius] ἂν (sic). In apographis ἂν. 579. πρὸς]

πρό, σ ab S addito. 582. διαβάλης ex scholiasta]

διαβάλλησ 584. θ' Dobraeus] γ' 585. ἐγὼ εἰμ']

In ἐγὼ μ' radendo mutatum.

- φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
 δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλή λόγων
 κρῦσαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὦν ἀκήκοας.
- EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κατῶ πάλοι.
 EM. σέ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιῶ λέγων. 590
- EM. λέγω. ἴπ' τοῦτον ἄνδρα τῶδ' ὥπερ κλύεις,
 ὁ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσεύς βία,
 διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
 πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
 καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς
 Ὀδυσσεύς λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
 τὸ θάρσος εἶχε θάτερου, δρᾶσειν τάδε.
- NE. τίνος δ' Ἀτρείδα τοῦδ' ἄρα οὕτω χρόνῳ
 τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
 ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
 τίς ὁ πόθος αὐτοῦς ἴκετ', ἢ θεῶν βία
 καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;
- EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
 πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
 Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο
 Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
 ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχρὰ καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεύς εἶλε δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 δς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν
 καὶ τᾶπ' Τροία πέργαμ' ὡς οὐ μὴ ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 ἄγοντο νήσου τῆσδ' ἐρ' ἢς ναίει τανῦν.
 καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
 οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβῶν,
 εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κᾶρα
 τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχῶν.
 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
 καὶ τῶ παραινῶ κεί τινος κῆδει πέρι.
- EM. οἷμοι τάλας. ἢ κείνος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὡδε καὶ Ἄιδου θανῶν
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὡςπερ οὐκείνου πατήρ.
- EM. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἄλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
 ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- EM. οὐκ οὐκ τὰδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 οὐ θάσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὡδ' ἄπου.
 ἄλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δέ
 τολμητὰ· καὶ νῦν οἶδ' ὀθοῦνεχ' ἴζεται.
 ἄλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίζη τῆς Ὀδυσσεύς νεῶς.
 ἴωμεν. ἢ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
- λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
 NE. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ' πρῶτας ἀνῆ,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
- EM. ΦΙ. αἰεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
 NE. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῆ κλέψαι τι χάρπασαι βία.
- NE. ἄλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβῶν
 ὅτου σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. 645
- EM. ΦΙ. ἄλλ' ἔστιν ὦν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 NE. τί τοῦθ' ὁ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
 ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ὦ μάλιστ' αἰεὶ
 κοιμῶ τὸδ' ἔλκος, ὡστε πραῦνεν πάνυ. 650
- NE. ἄλλ' ἐκφέρ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;
 ΦΙ. εἰ μοὶ τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρήκηκεν, ὡς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
 NE. ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἂ νῦν ἔχεις;
 ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἂ βαστάζω χερσίν. 655
- NE. ἄρ' ἔστιν ὡστε καγγρῦθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με προσκύσει θ' ὡςπερ θεός;
 ΦΙ. σοὶ γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
 ὅποιον ἂν σοι ζυμφέρη γενήσεται.
- NE. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἐρωθ' οὕτως ἔχω·
 εἰ μοὶ θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- EM. ΦΙ. ὁσιὰ τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὅς θρόν' Οἰταῖαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κἀξεπεύεσθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
 εὐεργετῶν γὰρ καυτὸς αὐτ' ἐκτηράμην. 670
- NE. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ζυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
- EM. XO. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπῃ δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἰεῖον' ἂν ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἐβαλ' ὁ παγ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς· [μοῖρα 681
 ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδῶν
 τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
 ὅς οὔτ' ἐρᾶς τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἄλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνῆρ 685
 ὠλέκεθ' ὡδ' ἀτίμως. τότε τοι θαυμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,
 676—690. = 691—705.
671. NE. οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδῶν τε καὶ λαβῶν φίλον.
 ὅστις γὰρ εὐ δρᾶν εὐ παθῶν ἐπιστάται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος.

586. *Ἀτρείδας] ἀτρείδαισ 587. λόγων D.]
 λόγον 588. Post ἡμᾶς duae literae erasae, de ut
 videtur. 593. *ἢ] ἢ 600. γ' Erfurditius] τ'
 601. βία] φθόνος superser., sed literis capitalibus,
 ex quo apparet non diversam lectioem esse, sed an-
 notationem scholiastae. 607. λωβήτ'] λωβητ', quo-
 modo accentus etiam alibi in huiusmodi adiectivis
 supra consonantem positus est. Sic 670. αὐτ'
 610. *ἐθέσπισεν] ἐθέσπισε 614. *ἤκουσ'] ἤκουσεν
 τ
 622. *ἢ] ἢ 630. ἄγοντ'] ἄγονθ', τ a m. pr.
 631. οὐ θάσσον Welckerus in Museo Rhenano
 vol. 1. p. 448.] οὐ. θάσσον 636. *ὀρίζη Brunckius]
 ὀρίζει

639. *τοῦκ] τοῦ ἀνῆ Piersonus] ἡμ (cum gl.
 παρῆ). 642. οἶδ' Doederlinus] οὐκ 644. κλέψαι
 τι Bergk] κλέψαι τε, literis ai te in litura positis
 648. ἐνι] ἐπι Wakefieldus. 650. πάνυ] ταχύ
 Meinekius ad Oedip. Col. p. 317. 655. *ἄλλα γ'
 ἔσθ'] ἄλλ' (sic) ἔσθ'. ἐστὶν ἄλλ' ἂ Nauekius.
 656. *ἄρ'] ἄρ' 663. *τόδ'] τότ' 671—673. Ver-
 sus spurios tres eiecit D. 677. τῶν addidit Por-
 sonus. 678. Ἰεῖον' ἂν ἄμπυκα D.] Ἰεῖονα κατ' ἄμ-
 πυκα 679. δρομάδ' ὡς D.] δρομάδα δέσμιον ὡς
 ἐβαλ' Wakefieldus] ἐλαβ' 685. ὦν Schultzius]
 ἐν 686. ὠλέκεθ' D.] ὠλλυθ' ἀτίμως Erfurd-
 tius] ἀναξίως 687. τότε τοι θαυμά μ' ἔχει D.]
 τότε θαυμ' ἔχει με 688. ἀμφιπλήκτων] Probabilis
 ἀμφιπλάκτων, ut ἀλίπλακτος est Aiac. 598.
 *κλύων] κλύζων

πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχευ' 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἔγχωρον κακογειτόνα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύ-
 σειεν αἱματηρόν·
 ὃς τὰν θερμοτάταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκείων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
 κατευνάσειεν, εἴ τι ἐμπέσοι
 φορβάδος ἐκ γαίας ἐλείν· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότ' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνίκ' ἔΞανείη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερὰς γὰς σπόρον, οὐκ ἄλλων
 αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφισταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρι φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχά, [γω, 715
 ὃς μηδ' οἰνοχύτου πύματος ἦσθη δεκέτει χρό-
 λέύσων δ' εἴ που γνοίη στατόν εἰς ὕδωρ
 ἀεὶ προσενώμα.
 νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
 ὃς νιν ποντοπόρω δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἀγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων νυμφᾶν, 725
 Σπερχεῖοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ
 πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.
 NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὠδ' ἔΞ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς κἀπόπληκτος ὠδ' ἔχει;
 ΦΙ. ἀά, ἀά.
 NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.
 NE. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;
 ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ὦ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;
 ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἀά, ἀά.
 NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεις, ἀλλ' ὠδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.
 ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἄτταται· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρῦκομαι, τέκνον· παπαί, 745

706—717. = 718—729.

691. αὐτὸς ἦν] αὐτὸς οἱ Meinekius. 694.
 ἔγχωρον Dobræus] ἐγχώρων 696. ὃς τὰν Herman-
 nus] οὐδ' ὃς τὰν 698. *φύλλοις] φύλλοισι 699.
 τι D.] τις 700. ἐκ γαίας (vel γέας) D.] ἐκ τε γὰς
 701. εἶρπε Bothius] ἔρπει *ἄλλοτ' ἄλλα] ἄλ-
 λου τ' ἀλλᾶι 702. *ὡς] ὡς 705. πόρου Wake-
 fieldus] πόρον ἔΞανείη Hermannus] ἔΞανίησι (ἔΞα-
 νει.ησι pr., litera ante η erasa, quae λ fuisse potest.
 711. πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσει Erfurdinus] πτανῶν
 ἀνύσειε πτανοῖς 715. πύματος] πόματος, w a m.
 pr. δεκέτει] δεκέτει cum duplici accentu, quorum
 alter antiquior. 716. *λεύσων] λεύσσειν εἴ
 που Brunckius] ὄπου 719. παιδὸς ὑπαντήσας]
 παιδὶ συναντήσας Meinekius. 723. πατρίαν Porso-
 nus] πατρίαν 726. ὄχθας D.] ὄχθαις 728.
 *πᾶσιν in lemmate scholii] πᾶσι 732. ἀά, ἀά D.]
 ἀά ἀά pr. ἀάἀἀ corr. 733. τί ἔστιν] τί δ' ἔστιν
 Erfurdinus hic et v. 753. 736. ὦ θεοί anonymus
 in diario classico Londinensi vol. 1. p. 337.] ἴω θεοί
 extra versum. 739. ἀά, ἀά D.] ἀά, ἀά pr. ἀάἀἀ
 corr. 741. *δέ τῳ] δέ τῷ 745. *βρῦκομαι] βρῦ-
 χομαι τέκνον· παπαί] παπαί παπαί Nauckius.

ἀπαπαπαί, παπαπαπαπαπαπαπαπαί.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χερσίν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.
 ἴθ', ὦ παῖ. 750
 NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐΞαίφνης, ὄτου
 τοσήνδ' ἰνγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;
 ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον; NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οἶσθ', ὦ
 παῖ; NE. τί σοί;
 οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παπαπαπαπαπαί.
 NE. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755
 ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ βῆτόν· ἀλλ' οἴκτειρέ με.
 NE. τί δῆτα δράσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προδῶς·
 ἦκει γὰρ αὕτη διὰ χρόνου πλάνοις ἴσοις
 ὡς ἔΞεπλήσθη. NE. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
 ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλῶν
 τάδ', ὡσπερ ἦτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν, 765
 σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
 ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐΞίη τόδε·
 κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον, ἀλλ' ἔαν χρεῶν
 ἐκηλον εὐδεῖν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
 μόλωσ' ἐκείνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι 770
 ἐκόντα μηδ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνῃ
 κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἄμα
 κάμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.
 NE. θάρσει προνοίας οὐνεκ' οὐ δοθήσεται
 πλὴν σοί τε κάμοι· ἔνν τύχη δὲ πρόσφερε. 775
 ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
 μὴ σοι γενέσθαι πολὺπον' αὐτὰ, μηδ' ὅπως
 ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
 NE. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
 πλοῦς οὐβριός τε κεῦσταλῆς ὅποι ποτέ 780
 θεὸς δικαιοὶ χῶ στόλος πορσύνεται.
 ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελής εὐχῆ·
 στάζει γὰρ αὐ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
 κηκίον αἶμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

746. Interiectiones sic scriptae et interpunctae ἀπα.
 παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶπαπαί. Correxerit Hermannus.
 751. ὄπου] τοῦ in litura paullo ampliore. 751. ἐΞαί-
 φνης, ὄτου — στόνον σαυτοῦ ποιεῖς] ἐΞαίφνης ακόν, —
 στόνονος ὄτου ποιεῖς Nauckius. 752. *ποιεῖς] ποιεῖς
 754. οὐκ οἶδα Philoctetae, πῶς οὐκ οἶσθα Neo-
 ptolema, reliqua Philoctetae tribuuntur. Correxerit
 Bothius. παπαπαπαπαπαί Brunckius (nisi quod
 ὄξυτόνων scripsit) pro πάπ(π)απάπ(π)απαί, quod est
 in codice, duobus π, quae inclusi, serius additis a
 m. pr. 755. *τοῦπίσαγμα] τοῦπέισαγμα, sed ex
 τοῦπίσαγμα factum, quod librarius scribere coeperat.
 758. ἴσοις Bothius] ἴσως 759. ὡς] ὡ, σ ab S
 inserto. ἰὼ ἰὼ habet codex, non omittit ut Elms-
 leius ait. Suspectus hiatus ἐΞεπλήσθη. ἰὼ, qui tollit-
 tur Elmsleii coniectura ἐΞέπλησ'. 762. λάβωμαι
 δῆτα] Hoc δῆτα, non illud quod v. 761. legitur, ad-
 didit S. 766. λαμβάνει] Post ei litera erasa, v ut
 videtur. 767. ἐΞίη] *ἐΞήκη 771. μηδ' D.] μήτ'
 *μηδέ τῳ] μὴ (μὴ corr.) τέτῳ 772. *μεθεῖ-
 ναι] μεθεῖνε *ταῦτα] om. 777. ὅπως] GI.
 ὁμοίως superscr. a m. ant. 780. *κεῦσταλῆς] καὶ
 εὐσταλῆς 782. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελής
 εὐχῆ] Duodecim hae syllabae ab interpolatore posi-
 tae sunt, sententiam, quae ex verbis proximis com-
 poni poterat, supplente, quum trimeter ab Sophocle
 scriptus excidisset. 783. *φοίνιον] φόνιον 784.
 προσδοκῶ] προσδοκέ, w a m. pr.

- παπαί, φεῦ. 785
παπαί μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,
προσέρχεται τὸδ' ἐγγύς. οἶμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
ἀτταταί. 790
ὦ Ξένη Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερές
στέρνων ἔχουτ' ἀλγῆσις ἦδε. φεῦ, παπαί,
παπαί μάλ' αὔθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
Ἄγάμεμον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ὦμοι μοι.
ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
οὔτω κατ' ἡμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἐμπρησον, ὦ γενναίε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντί τῶνδε τῶν δπλων,
ἂ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
τί φῆς, παῖ; [ρεῖς; 805
τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυ-
NE. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπι σοὶ στένων κακά.
ΦΙ. ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχυ' ὡς ἦδε μοι
δεξία φοιτᾶ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπης μόνον.
NE. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; NE. σαφῶς
φρόνει.
ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξίω θέσθαι, τέκνον. 811
NE. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. NE. ἐμβάλλω μενεῖν.
ΦΙ. ἐκέισε νῦν μ', ἐκέισε NE. ποὶ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
NE. τί παραφρονεῖς αὐ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
κλον; 815
ΦΙ. μέθες μέθες με. NE. ποὶ μεθῶ; ΦΙ. μέθες ποτέ.
NE. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπὸ μ' ὀλεῖς, ἦν προσθήρης.
NE. καὶ δὴ μεθίμη', εἰ τί δὴ πλέον φρονεῖς.
ΦΙ. ὦ γαῖα, δεξία θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
τὸ γὰρ κακὸν τὸδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾷ. 820
NE. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
ἔξειν· κἀρα γὰρ ὑπτιάζεται τὸδε,
ιδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
μέλαινα τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
αἱμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι,
ἐκῆλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ. 825
XO. Ὑπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὑπνε δ' ἀλγέων,
εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
εὐαίων εὐαίων, ὠναῆ·
ἄμμασι δ' ἀντίσχοις
τάνδ' αἴγλαν, ἂ τέταται τανὺν.
ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
827—838. = 843—854.
789. *φύγητε] φύγοιτε 790. ἀτταταί] παπαί,
φεῦ D. 796. ὦμοι μοι] ἰῶ μοι Nauckius. 798.
δύνα Porsonus] δύνη 800. ἀνακαλουμένῳ] ἀνακυ-
κλουμένῳ Tournius. 807. Versus inter lineas a m.
pr. insertus. τέκνον, καὶ] τέκνον μοι Nauckius.
809. καταλίπης] καταλείπησι, ἰ ab S. 812. ἐμοῦ-
στι Hermannus] ἐμοῖστι 813. *μενεῖν] μένειν
814. μ' in litura. 815. τί παραφρονεῖς] ἢ παρα-
φρονεῖς Meinekius. 818. μεθίμη', εἰ τί δὴ Her-
mannus] μεθίμηι (μεθείμηι pr.) τί δὴ 823. ιδρώς
γέ (τέ Buttmanus) τοί νιν] ιδρῶ βέον τε D.
827. ἀλγέων] ἀλγεος Hermannus. 828. εὐαῆς Her-
mannus] εὐαῆς 829. Alterum εὐαίων addidit Tur-
nebus. 830. ἄμμασι Turnebus] ἄμμασιν ἀντί-
σχοις Brunckius] ἀντίσχοις
- ὦ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
ποὶ δὲ βάσει, πῶς δὲ μοι τάντεθεν
φροντίδος. ὄρας ἦδη. 835
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρὸς τοι πάντων γνῶμῶν ἴσχυον
πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.
NE. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδὲν, ἐγὼ δ' ὄρω οὐνεκα
θήραν [τες. 840
τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέον-
τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κο-
μίζειν. [ὄνειδος.
κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν
XO. ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄμειται·
ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὔθις,
βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον, 845
πέμπε λόγων φάμαρ·
ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακῆς
ὑπνος αὔπνος λεύσσειν.
ἀλλ' ὅ τι δύνα μάκιστον,
κεῖνό μοι, κείνο λάθρα 850
ἐξιδού ὅπως πράξεις.
οἴσθα γὰρ ὦν αὐδῶμαι,
εἰ ταύταν τοῦτων γνῶμῶν ἴσχεις,
μάλα τοι ἄπορα πυκνοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
οὔρος τοι, τέκνον, οὔρος· ἀνήρ δ'
855
ἀνόματος, οὐδ' ἔχων ἄρωγᾶν,
ἐκτέται νύχιος, ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων,
860
ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἄϊδα παρακεῖμενος
ὄρα. βλέπει καίρια φθέγγει·
832. ἴθ' ἴθι μοι παιήων D.] ἴθι ἴθι μοι παιήων
834. ποὶ δὲ βάσει (βάσει codex), πῶς δὲ μοι τάντε-
θεν] Nulla in his probabilis metri forma, sed incerta
emendatio est, quum antistrophei quoque versus 850.
κεῖνό μοι, κείνο λάθρα lectio interpolata sit. 838.
πολύ τι addidit Hermannus. 842. σὺν ex συμ fa-
ctum. 846. φάμαρ Turnebus] φήμαρ 850. λά-
θρα, non convenit versui strophico 834., ab corre-
ctore additum videtur lacunae explendae causa.
851. *ἐξιδού] ἐξίδου ὅπως] ὅτι (quod etiam in
ov
apographis est), cum gl. ὅπως. 852. ὦν] ὦν, ov
ab S. 853. *ταύταν] ταυτάν *τούτων] τούτωι
ἴσχεις] ἔχεις cum signo ad quod refertur anno-
tatum in marg. ab S. (sine γρ.) ἴσχεις 854. Post
τοι tres quattuorve literae erasae, punctis, quae su-
persunt, notatae. *πυκνοῖς] πυκνοῖσιν 855.
Versus sic divisi, οὔρος τοι— δ' ἀνόματος— ἐκτέτα-
ται— ἀλεῆς— οὐ χερὸς— ἀλλ' ὡς— ὄρα— τὸ δ' ἀλώ-
σιμον— πόνος—. 855—859. Magna est metrorum
perversitas in his versibus, qui non dubito quin ex
quattuor vel quinque tetrametris dactylicis coalu-
erint, quorum penultimi superest initium ἐκτέταται
νύχιος, ultimi autem finis ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός. Sen-
sum verborum hunc esse patet, opportunum nunc
esse cum arcu discedere, dum Philoctetes dormiat.
ἀλεῆς, quod etiam scholiasta legit, ex ἀδεῆς corrup-
tum videtur, quod coniecit Reiskius. 859. ἀλεῆς
β' α'
ὕπνος ἐσθλός] ἀλεῆς ἐσθλός ὕπνος, literae β' α' ab
w
S vel alia m. antiquiore. 861. ὡς τίς] ὅστις
τ' addidit D. 862—864. Haec quoque corrupta
esse et lacunosa quum sensus tum metra ostendunt.
Et illa quidem verba ὄρα — ἐμᾶ duorum tetrametro-
rum dactylicorum reliquiae esse videntur, in quibus
φθέγγει Wunderus, reliqua tamen non expediens, in
φεύγει olim mutabat, quod commendatur opposito
τὸ ἀλώσιμον. 862. ὄρα βλέπει] ὄρα, βλέπε Her-
mannus.

- τὸ δ' ἀλώσιμον ἀμᾶ
φροντίδι, παῖ, πόνος
ὁ μὴ φροβῶν κράτιστος.
- NE. σιγᾶν κελεύω, μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν· 865
κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὄμμα κἀνάγει κἀρα.
- FI. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τὸ τ' ἐλπίδων
ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
οὐ γὰρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃσ' ἐγὼ,
τληνᾶί σ' ἐλεινῶς ὠδε τὰμὰ πῆματα 870
μείναι παρόντα καὶ ἔυνωφελουντά μοι.
οὐκουν Ἄτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
οὕτως ἐνεργεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
ἀλλ' εὐφηνῆς γὰρ ἢ φύσις καὶ εὐφενῶν,
ὦ τέκνον, ἢ σῆ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰστησον, τέκνον,
ἴν', ἠνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
ὀρμύμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
- NE. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσίδων παρ' ἐλπίδα
ἀνυδύον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
πρὸς τὰς παρούσας ἔμφορὰς ἐφαίνετο. 885
νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
οἴσομαι σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
ἐπειπερ οὕτω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοὶ τε δρᾶν.
- FI. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἔπαιρ', ὡσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ 890
ὄσμῃ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νῆι γὰρ
ἄλλος πόνος τούτοις συνναίει ἐμοί.
- NE. ἔσται τάδ', ἀλλ' ἴστω τε καὶ αὐτὸς ἀντέχου.
FI. θάρσει· τό τοι σύνθηες ὀρθῶσαι μ' ἔθος.
NE. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρῶμ' ἐγὼ τούνθενδε γε; 895
FI. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
NE. οὐκ οἶδ' ὅποι χρῆ τάπορον τρέπειν ἔπος.
FI. ἀπορεῖς δέ τοι σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
NE. ἀλλ' ἐνθάδ' ἦδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
FI. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
- NE. ἄπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
ὅταν λιπῶν τις δρᾶ τὰ μὴ προσεικότα.
FI. ἀλλ' οὐδὲν ἔσω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
NE. αἰσχροὺς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιώμαι πάλαι.
- FI. οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
NE. ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
FI. ἀνήρ ὄδ', εἰ μὴ ᾗ κακὸς γνώμην ἔφυν, 910
προδοῦς μ' ἔοικε κἀκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
- NE. λιπῶν μὲν οὐκ ἔφωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιώμαι πάλαι.
- FI. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
NE. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἄτρεῖδῶν στόλον.
- FI. οἴμοι, τί εἶπας; NE. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.
FI. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
NE. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ἔξιν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολύν. 920
FI. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; NE. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
- FI. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένε,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
NE. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
τό τ' ἐνδίκον με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
- FI. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
οἷ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων
τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὦ σχέτλιε; 930
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλύν.
ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρῴων, τὸν βίον με μάρφελος.
ἡμοὶ τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρᾳ πάλιν. 935
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ἔυνουσία
θηρῶν ὀρεῖων, ὦ καταρρώγες πέτραι,
ὕμιν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
ἀνακλάομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐδ' Ἀχιλλέως· 940
ὀμόσας ἀπάξειν οἰκαδ' ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
προσθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
ἱερά λαβῶν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
ὡς ἄνδρ' ἐλύν δ' ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
εἶδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἰλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὦδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
νῦν δ' ἠπάτημα δύσμορος. τί χρῆ με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950
τί φῆς; σιωπᾶς· οὐδὲν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὐ πάλιν
εἴσειμι πρὸς σὲ φιλόξ, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' ἀθανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανῶν παρέξω δαῖθ' ἀφ' ὧν ἐφερβόμην,
καὶ μ', οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσομαι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960
ὄλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
- XO. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἀναξ,
ἦδη ᾗστί καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
NE. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
τοῦδ' ἄνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

863. τὸ δ' τὸδ' pr. ἀμᾶ D.] ἐμᾶ 872. εὐ-
φόρως Brunckius] εὐπόρως, quod etsi manifesto ex
εὐφόρως est corruptum, Sophoclem tamen multo pro-
babilius est εὐπετώως scripsisse, ab Meinekio propo-
situm in Appendice ad Oed. Col. p. 319. de quo dixi
in Praefat. ad editionem Lipsiensem quartam p. LXVI.

873. οἱ ᾗθαοι (debebat ἀγαθοὶ) Brunckius] ἀγα-
θοὶ 884. *σου] σοὶ 895. δῆτ' ἂν Schaeferus]
δῆτα *γε] λέγε 896. λόγῳ] *λόγων 901.
ἔπεισεν] ἔπαισεν 902. αὐτοῦ Brunckius] αὐτοῦ
αι

906. πάλαι] πάλιν, ai a m. pr., ut 913. 966.
907. *οἷς δ'] οἶ δ' (sic) pr. οἶστ' sec. 910. *ᾗ] αὐ
καῖω 911. *ἔοικε] ἔοικεν 913. πάλαι] πάλιν,
ai a m. pr. vel alia ant.

SOPHOCLES.

916. *τὸν] τῶν στόλον] στόλων pr.
924. *τᾶ] om. 926. *ποιεῖ] ποεῖν 927. δεῖμα]
.ei.
δημα, ei a m. pr. 933. με μάρφελος Elmsleius] μὴ
μ' ἀφέλης 939 ἀνακλάομαι D.] ἀνακλαίομαι
942. προσθεῖς] προθεῖς pr. 945. δ' D.] μ'. Omitit
apographum unum et Suidas s. v. κακοπινεστάτον.
950. ἀλλ' addidit Turnebus. 952. σχῆμα] χρῆμα pr.,
sed corr. ab eadem m. 954. ἀθανοῦμαι] αὐ θανοῦ-
μαι, cum γρ. ἀθανοῦμαι, ἀντί τοῦ Ξηρανθήσομαι, ab
S inter scholia. 956. τοισίδ'] τοῖσιν, sed corr. a
m. pr. 957. ἀφ' Wunderus] ὑφ' 958. *πρόσθε]
αι
πρόσθεν 966. πάλαι] πάλιν, ai a m. pr. ut 906. 913.

- ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
ΝΕ. οἶμοι, τί δράσω; μὴ ποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκύρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970
ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν
ἔοικας ἦκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷ' εἰκὸς ἔκπλει, τάμα μοι μεθεῖς ὄπλα.
ΝΕ. τί δρώμεν, ἄνδρες; ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
τί δρᾶς;
οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
ΦΙ. οἶμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', δν εἰσορᾶς.
ΦΙ. οἶμοι· πέπραμαι κάπολῳλ'. ὄδ' ἦν ἄρα
ὁ Ξυλλαβῶν με κάπονοσφίσας ὄπλων.
ΟΔ. ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος ὁμολογῶ τάδε. 980
ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σέ δεῖ
στεῖχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.
ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμίστατε,
οἷδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; ΟΔ. ἦν μὴ ἔρηξ ἐκῶν. 985
ΦΙ. ὦ Λημνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἡφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,
εἶ μ' οὔτος ἐκ τῶν ὧν ἀπάξεται βία;
ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ὦ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κάξανευρίσκεις λέγειν
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἢ δ' ὁδὸς πορευτέα.
ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
ΦΙ. οἶμοι τάλας, ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
πατήρ ἄρ' ἔξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.
ΦΙ. οὐδέποτέ γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τὸδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρᾶτ' ἐμὸν τὸδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἀνωθεν αἰμάξω πεσῶν.
ΟΔ. Ξυλλάβετον αὐτόν· μὴ πῖ τῷδ' ἔστω τάδε.
ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νευράς, ὕπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
ὦ μηδὲν ὑγιᾶς μὴδ' ἐλευθέρων φρονῶν,
οἷ' αὐ μ' ὑπήλθες, ὅς μ' ἐθηράσω, λαβῶν
πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
ὅς οὐδὲν ἦδει πλὴν τὸ προσταχθῆν ποιεῖν, 1010
δῆλος δέ καὶ νῦν ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξῆμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ παθόν.
ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἶε
ψυχὴ νιν ἀφῶ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὄμως
εὐ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015

973. οἷ' D.] οἷς 978. ὄδ' Ex ὡδ' factum.
982. καὶ σέ δεῖ] καὶ σε δὴ, sed correctum a m. pr.
983. ἦ] ἦ pr. 984. *τολμίστατε] τολμήστατε
cum gl. τολμηέστατε. τολμίστατε in arographo uno
Paris. 2787. et apud Triclinium. 985. μὴ ἔρηξ]
μῆρησι 990. Ζεὺς] Ζεὺς δ' in codice esse ait Eug.
Ferrai. 992. τίθης Porsonus] τίθεισ 994. ΦΙ.
οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι Gernhardus] ΦΙ. οὐ φημ'
ἔρωγε. ΟΔ. φημι *πειστέον] πιστέον 999. πα-
μ
θεῖν] παθεῖν, μ a m. pr. 1000. ἕως] ἕως γ', sed
γ' eraso. αἰπεινὸν ex ἐπεινὸν factum. 1003.
Ξυλλάβετον Bernhardus] Ξυλλάβετ' 1007. οἷ' αὐ
Hermannus] οἷά ὅς Wakefieldus] ὡς 1010.
*ποιεῖν] ποεῖν 1014. ἀφῶ L. Dindorfus in The-
sauro s. v. Αὐτοφύης vol. 1. part. 2. p. 2576.] ἀφῶ,
ut difuῆ in Trach. 1195.

καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄφρον ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προυβάλο
ἀφίλον ἐρημον ἀπολιν ἐν ζῶσιν νεκρόν.
φεῦ.
ὄλοιο· καὶ σοι πολλαῖς τόδ' ἠξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
σύ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αἰθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ Ζυρεῖς 1025
ἔπλευς ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
ἐκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναοῖσι ναυβάτην
ἀτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
καὶ νῦν τί μ' ἄφρατε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
ὅς οὐδὲν εἶμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
πῶς, ὦ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἶμι σοι
χωλὸς, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὖεσθ', ἐμοῦ
πλεύσαντος, αἰθεῖν ἰρά; πῶς σπένδειν ἔτι;
αὐτῇ γὰρ ἦν σοι πρόφρασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
κακῶς ὄλοισθ'· ὄλεισθε δ' ἠδικηκότες 1035
τὸν ἀνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον
ἔπλευσατ' ἂν τόνδ' οὐνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
ἀλλ', ὦ πατρίπα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ
εὐμπαντας αὐτοῦς, εἰ τ' κάμ' οἰκτεῖρετε.
ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφενγμέναι.
ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ Ξένος φάτιν 1045
τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ' ὑπέικουσαν κακοῖς.
ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἶ μοι παρεῖκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῷ λόγου.
οὐ γὰρ τοιοῦτων δεῖ, τοιοῦτὸς εἶμ' ἐγώ·
χῶπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσει, 1050
οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδὲν εὐσεβῆ.
νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
πλὴν ἐς σέ· νῦν δὲ σοὶ γ' ἐκῶν ἐκοστήσομαι.
ἄφρατε γὰρ αὐτόν, μὴδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
ἔατε μῖμνεν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν, 1055
τά γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ ἄραρεσι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγὼ θ', ὅς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
τούτων κρατύνειν, μὴδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. 1060
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
τιμὴν ἐμοὶ νεῖμειεν, ἦν σέ χρῆν ἔχειν.
ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δῦσμορος, σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὄπλοισι κοσμηθεῖς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφῶναι μὴδὲν, ὡς στεῖχοντα δὴ. 1065
ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
ΟΔ. χῶρει σύ· μὴ πρόσλευσε, γενναῖός περ ὧν,
εὐ
1019. ἠξάμην] ἠξάμην, εὐ a m. pr. 1023.
*τε] γε 1028. *ἔβαλον] ἔκβαλον *δέ σέ] δέ σε
1032. εὖεσθ'] ἔξεστ' Piersonus Verisim. p. 163.
quod legisse scholiastam non potest colligi ex verbis
eius, τοῦτο γὰρ προφρασιαμένου Ὀδυσσέως, ὅτι θθ-
σαι οὐκ ἐστι τοῦτου ἐπιστενάζοντος, ἐξέθηκον αὐτόν.
Nam in hac sententia praesenti opus erat οὐκ ἐστι,
in Philoctetae autem verbis futuro potius opus erat.
1033. ἰρά D.] ἰερά 1034. *αὐτῇ] αὐτῇ
1035. ὄλεισθε Brunckius] ὄλοισθε 1037. *ἐπεὶ] ἐπ'
1051. *μου] om. 1062. *σέ χρῆν] σ' ἐχρῆν
1068. *πρόσλευσε] πρόσλευσε

- ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθέρεις.
 ΦΙ. ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν ὠδ' ἔρημος, ὦ Ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δὴ κοῦκ ἐποικτερεῖτέ με;
 ΧΟ. ὄδ' ἔστιν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅς' ἂν
 οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.
 ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μέναιτ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῦς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοὶς εὐξόμεθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῖψω τιν' ἡμῖν. νῦ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080
 ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον [ὦ τάλας,
 θερμόν καὶ παγετώδες, ὡς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι συνοί-
 ὡμοι μοί μοι. [σει. 1085
 ὦ πληρέστατον αὐλίον [ἄμαρ
 λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὐ μοι τὸ κατ'
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
 σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἶθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσι μ'. οὐ γὰρ ἴσχω.
 ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ 1095
 ἄλλοθεν ἂ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος,
 εὐτέ γε παρὸν φρονήσαι
 τοῦ πλέονος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἀντί. 1100
 ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102
 καὶ μόχθω λωβατός, ὅς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαὶ αἰαί,

1081—1101. = 1102—1122.

1071. λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus] λειφθήσομ'
 ἤδη 1073. χῆμεις] χῆμεις, χ ex γ facta. 1082.
 θερμόν καὶ var. lect. ap. Turnebum] θερμόν τε καὶ
 1083. ὦ τάλας] ὦ τάλασ (sic, sine accentu), quod
 est ὦ τάλας. 1087. *αὐλίον] αὐλίον 1089. τίπτ'
 Bothius] τί ποτ' ἄμαρ D.] ἡμαρ 1092. εἶθ' αἰ-
 θέρος ἄνω] Quum non credibile sit dochmii unius
 inter alios numeros positi aliam quam in antistropha
 v. 1113. formam, ἰδοίμαν δὲ νιν, admisisse poetam,
 verba εἶθ' αἰθέρος, etiam propter soloecam particulae
 εἶθε cum coniunctivo constructionem vitiosa, lacuna
 explenda causa illata esse suspicor, ut paulo post
 ἔλείν v. 1101. et Ὀδυσσεύς v. 1139. Sumpta autem
 fortasse sunt ex glossemate ad διὰ πνεύματος refe-
 rendo δι' αἰθέρος. Lectionem vitiosam, ut alia plu-
 rima codicis vitia, agnoscit scholiasta, cuius ex an-
 notatione etiam grammaticorum librorumve com-
 menta de vocabulo πτωκάδες cognosci possunt, γρ.
 πτωμάδες, πτωκάδες πτωχάδες, πρωτάδες (πλωάδες
 Brunckius, πλωτάδες Gedikius) δρομάδες. πτωμάδες,
 corruptum ex πτωκάδες, recte delevisse videtur edi-
 tor Romanus. Verba ἔλωσι μ' fortasse ex ἐλώσιν
 corrupta, quod coniecit Nauckius, praeeunte Hermanno,
 qui ἔλωσ'· ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω scripserat. 1094. οὐ
 γὰρ D.] οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω Heathius] ἰσχύω
 1095—1097. Versus sic divisi, σύ+σας, ὦ βαρύ-
 ποτμε, | οὐκ+τῆιδ' 1096. βαρύποτμ' D.] βαρύ-
 ποτμε 1097. ἂ τύχα ἄδ' D.] ἔχει (ηι a m. pr.) τύ-
 χαι τῆιδ' 1100. πλέονος] λυιόνος. Correctum ex
 scholiastae annotatione, ὅτε γε παρόντος σοι σωφρο-
 νήσαι τὸ λυσιτελές ἀπὸ πλείονος δαίμονος, τὸ κά-
 κιον εἴλου, τὸ μὴ ἐλθεῖν. πλείονος δὲ δαίμονος λέ-
 γει τοῦ λυσιτελεστέρου καὶ συμφόρου. ἀντί D.]
 ἐλείν, fictum fortasse ex glossemate τὸ μὴ ἐλθεῖν,
 quo utitur scholiasta. 1105. ἀνδρῶν] φωτῶν Mei-
 nekius. 1106. αἰαὶ αἰαί] αἰ αἰ αἰ

- οὐ φορβάν ἔτι προσφέρων, [χερσῖν 1110
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων κραταιαῖς μετὰ
 ἰσχυῶν· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κρυπτά τ' ἔπη δολεράς ὑπέδου φρενός·
 ἰδοίμαν δὲ νιν,
 τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115
 ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμὰς. στυγεράν ἔχε [δόλος
 δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ.
 ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιάς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος,
 γελᾷ μου, χερὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφᾶν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἔβαστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἢ που ἐλεινὸν ὄρῃς, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 σύννομον ὠδέ σοι
 οὐκέτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον
 ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσει, 1135
 ὄρων μὲν αἰσχυρὰς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθοδοπὸν, [ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ.
 ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν,
 εἰπόντος δὲ μὴ φθογεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύνας.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγᾶν. 1145
 ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὐς ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβύτας,
 φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
 πελάτ'· οὐ γὰρ ἔχω χερσῖν 1150
 τὰν πρόσθεν βελῶν ἀλκᾶν,
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῶν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὄδε χῶρος ἐρύκεται,
 οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155
 ἀντίφρονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμὰς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.

1123—1145. = 1146—1168.

1116—1121. Versus sic divisi, πότμος+ δὲ σέ
 γε+ χειρὸς+ ἔχε+ ἄρὰν ἄρὰν+ καὶ γὰρ+ μὴ φιλό-
 τητ' — 1116. Alterum πότμος addidit Erfurdus.
 1120. *ἄρὰν] ἄρὰν ἄρὰν 1122. οἴμοι μοι] οἴ
 μοι μοι που insertum, ab S ut videtur. 1125.
 χερὶ Turnebus] χερὶ 1130. ἦ] εἰ, sed in η muta-
 tum a m. pr., inter scribendum ut videtur. ἐλει-
 νὸν Brunckius] ἐλεινὸν 1132. σύννομον D.] ἄθ-
 λιον, cui S in margine apposuit γρ. ἄθλον 1133.
 *μεθύστερον] μεθ' ὕστερον 1134. ἔτ' addidit D.
 1137. στυγνὸν δὲ Turnebus] στυγνὸν τε
 1138. *ἀνατέλλονθ'] ἀνατέλλοντα 1139. ὦ Ζεῦ D.]
 ὀδυσσεύς 1140. ἐν D.] εὐ 1144. τῶνδ' Thu-
 dichum] τοῦδ' 1146. πταναὶ] πτηναὶ 1148.
 *οὐρεσιβύτας] οὐρεσιβύτας 1149. φυγᾶ μ' οὐκ-
 ἔτ' — πελάτ] φυγαῖς οὐκέτ' — ἐλάτ' Heimssoethius,
 praeeunte Cantero, qui φυγᾶ μηκέτ' — ἐλάτ' coniecerat.
 1150. πελάτ'] πελάιτ', i eraso. 1153. *ἀνέ-
 .έ.
 δην] ἀναίδην, é a m. pr.

- πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὦδ' ἐν αὔραις τρέφεται, 1160
 μηκέτι μηδενός κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος
 ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον, [αἴα;
 εὐνοία πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γνῶθ', εὐ γνῶθ' ὅτι σὸν 1165
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρά γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ Ξυνοικεῖ.
 ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγην ὑπέμνασας, ᾧ 1170
 λῦστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἴργασαι;
 ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στρυγερὰν
 Τρωάδα γὰν μ' ἤλπισας ἄξειν. 1175
 ΧΟ. τόδε γὰρ νοῦ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη. [πράσσειν.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 ἴωμεν ἴωμεν 1180
 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.
 ΦΙ. μὴ πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθης, ἰκετεύω. ΧΟ. με-
 ΦΙ. ᾧ ξένοι, [τρίαζε. 1185
 μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς;
 ΦΙ. αἰαὶ αἰαὶ, δαίμων δαίμων·
 ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
 ᾧ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ᾧ ξένοι, ἔλθ' ἐπήλυδες αὔθις. 1190
 ΧΟ. τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ
 γνῶμα τῶν πάρος, ᾧν προύφαινες;
 ΦΙ. οὔτοι νεμεσητὸν
 ἄλυνοντα χειμερίῳ
 λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
 ΧΟ. βᾶθι νυν, ᾧ τάλαν, ὡς σε κελεύομεν.
 ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
 οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
 βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἰσι φλογίζων.
 ἔρρητῶ Ἴλιον, οἱ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
 πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
 ἀπῶσαι.
 ἀλλ', ᾧ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.
 ΧΟ. ποῖον ἔρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. Ξίφος, εἴ ποθεν,
 ἢ γένυν, ἢ βελών τι, προπέμματα. 1205
 ΧΟ. ὡς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;
 ΦΙ. κράτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερσὶ·
 φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.
 ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
 ΧΟ. ποῖ γὰς; ΦΙ. ἐς Ἄιδου·
 οὐ γὰρ ἔστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
 ᾧ πόλις ᾧ πατρία,
 πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
 ὅς γε σὺν λιπῶν ἱερὰν λιβάδ', 1215
 ἔχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἀρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἰμι.

1165. σὸν D.] σοὶ 1168. *ᾧ] ὁ 1175. *μ'
 ἤλπισας] ἤλπισας μ' 1177. με λείπετ'] μ' ἐλεί-
 πετ' pr. 1187. ὁ ex ᾧ factum. 1192. *πρού-
 φαινες] προύφανεσ 1193. *νεμεσητὸν] νεμεση-
 τὸν 1199. βροντᾶς αὐγαῖς ex schol.] βρονταῖς αὐ-
 γαῖς 1206. δὴ addidit Hermannus. 1207. κράτ'
 ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα] κράτα καὶ ἄρθρ' ἀπὸ πάντα
 Bergkiius. 1211. *ἐς] εἰς 1212. ἐστ' delet Her-
 mannus. 1213. ᾧ πόλις ᾧ D.] ᾧ πόλις ᾧ πόλις
 1214. εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ D.] εἰσίδοιμ' σ'
 ἄθλιός γ' ἀνὴρ 1216. Ante λιβάδ' litera erasa, η
 ut videtur.

- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλα νεὺς ὀμοῦ
 στείχων ἂν ἢ σοὶ τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας 1220
 Ὀδυσσεῖα στείχοντα τὸν τ' Ἀχιλλέως
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
 ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν παλιντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὠδε σὺν σπουδῇ ταχύς;
 ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτῶν ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
 ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἄμαρτία τίς ἦν; 1225
 ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
 ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ᾧν οὐ σοὶ πρόπον;
 ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἀνδρα καὶ δόλοισ ἐλών.
 ΟΔ. τὸν ποῖον; ὡμοὶ μῶν τι βουλευεῖ νέον;
 ΝΕ. νέον μὲν οὐδὲν, τῷ δὲ Ποιάντος τόκῳ 1230
 ΟΔ. τί χρήμα δράσεις; ὡς μ' ὑπήλθε τις φόβος.
 ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὔθις πάλιν
 ΟΔ. ᾧ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;
 ΝΕ. αἰσχροῦς γὰρ αὐτὰ κού δικῆ λαβῶν ἔχῳ.
 ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; 1235
 ΝΕ. εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθῆ λέγειν.
 ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τίν' εἴρηκας λόγον;
 ΝΕ. δις ταῦτά βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
 ΝΕ. εὐ νῦν ἐπίστῳ· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 1240
 ΟΔ. ἔστιν τις ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
 ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
 ΟΔ. εὐμπαῖς Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
 ΝΕ. σοφὸς πεφυκὺς οὐδὲν ἔξαυδῆς σοφόν.
 ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖς σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαιον, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἂ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἄμαρτιαν
 αἰσχροῦν ἄμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσω τάδε; 1250
 ΝΕ. ἔν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲν
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σὴ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα.
 ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιάν ὄρας
 κώπης ἐπιμαύουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ κάμῃ τοι 1255
 ταυτὸν τόδ' ὄψει δρώντα κού μέλλοντ' ἔτι.
 ΟΔ. καίτοι σ' ἔασω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
 ΝΕ. ἔσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιφ' οὕτω φρονῆς,
 ἴσως ἂν ἐκτός κλαυμάτων ἔχῃς πόδα. 1260
 σὺ δ', ᾧ Ποιάντος παῖ, Φιλοκτῆτην λέγω,

1218. νεὺς] νεῦσ a m. sec. ὀμοῦ] ἐγγύσ su-
 perser. a m. pr. 1219. ἂν ἢ Elmsleius] ἂν ἦν
 (ἀνῆν pr.) 1221. ἐλεύσομεν] Alterum σ ab S in-
 sertum. 1222. οὐκ ἂν] οὐδ' αὐ superser. a m. ant.
 1223. σὺν σπουδῇ] Literae v σ ab S illatae.
 συμπουδῆ pr. 1226. *πιθόμενος] πιθόμενος
 1231. *τί χρήμα] τί χρήμα τί ὑπήλθε τις ὑπήλθ'
 ἔτι pr., correctum ab S. 1235. *δῆ] om. Poterat
 pari iure de addi vel quod coniecit Hermannus sū,
 vel πρὸς θεῶν σε scribi, δὴ codex om. infra 1308.
 ubi habent arographa. 1237. Ἀχιλλέως] ἀχιλλέω,

σ ab S addito. 1238. ἀναπολεῖν] ἀναπολεῖ, v ab
 S. Probabilius ἀμπολεῖν. Vid. ad Electr. 693.
 1240. *ἀκήκοας] ἀκηκούσ 1245. σοφά Brunckius]
 σοφόν 1247. ἂ γ' ἔλαβες] Probabilius ἄλαβες.
 1251. φόβον] στρατὸν Hermannus. Post 1251. unius
 versus defectum indicavit Hermannus. 1252—1258.
 Personae in cod. sic distributae Od. ἀλλ' Ne οὐτ'
 ἄρα — Od. ἔστω Ne. χεῖρα — Od. ἀλλὰ — τιμωρή-
 σεται. Recte Turnebus. 1255. κάμῃ] καὶ ἐμέ pr.

1259. φρονῆς] φρονεῖς, η a m. pr.

ἔξελεθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
 ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεκρημένοι, ξένοι;
 ὡμοί· κακὸν τὸ χρέμα. μῦν τί μοι μέγα 1265
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
 ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐκ ἦκω φέρων.
 ΦΙ. δέδοικ' ἔργω· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεῖς λόγοις.
 ΝΕ. οὐκ οὖν ἐνεστο καὶ μεταγνώναί πάλιν; 1270
 ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
 τὰ τόξ' ἐκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
 ἢ πλείν μεθ' ἡμῶν. ΦΙ. παθε, μὴ λέξης πέρα. 1275
 μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
 ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
 ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
 ἑμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων
 κυρῶ, πέπαυμα. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μά-
 την. 1280
 οὐ γὰρ ποτ' εὖνον τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
 ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβῶν
 ἀπεστέρηκας· κῆρα νουθετεῖς ἐμέ
 ἐλθῶν, ἀρίστου πατρός ἀσχιστος γερῶς.
 ὀλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
 ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σὺ. ΝΕ. μὴ π'εὐξῆ πέρα
 δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
 ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεῦτερον δολοῦμεθα;
 ΝΕ. ἀπώμοσ' ἄγνον Ζηνὸς ὑπίστου σέβας.
 ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
 ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
 πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν ὀπλων.
 ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
 ὑπὲρ τ' Ἀτρεϊδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
 ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσεύς, 1295
 ἐπρησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρας,
 ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
 ἐάν τ' Ἀχιλλεύς παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.
 ΝΕ. ἄ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
 ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
 ΝΕ. οὐκ ἂν μεθίην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἑμοῖς;
 ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἑμοὶ τοῦτ' ἔστιν οὔτε σοὶ καλόν.
 ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρα-
 τοῦ, 1305
 τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκῆρυκας, κακοὺς
 ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
 ΝΕ. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κούκ ἔσθ' ὄτου
 ὄργην ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

1263. Versum in fine paginae omissum librarius ipse postmodum addidit. 1265. μέγα — κακόν] νέα ὄν

— κακά Bergkiius. 1266. κακόν] κακά, ὄν a m. pr. 1270. *οὐκ οὖν] οὐκοῦν 1275. παθε Triclinius] παῦσαι 1278. μὲν inter versus additum a m. pr. 1284. ἀσχιστος Piersonus ad Moer. p. 135.] ἐχθιστος 1288. ἄρα Porsonus] οὐκ ἄρα 1289. ἄγνον Wakefieldus] ἄγνου σέβας] β in litura, fortasse pro λ 1292. *πρότεινε] προὔτεινε, literis προὔτ (sic, sine accentu) a m. recenti scriptis pro literis quibusdam vel evanidis vel elutis. πρότεινε est in Lb. 1294. *τ'] om. 1300. ἄ Turnebus] ἄα corr., ἄα (sine accentu) pr. 1302. *τί μ'] τίμ' 1304. καλόν post ἑμοὶ lectum post σοὶ transposuit Wakefieldus. 1308. *δὴ] om. ὄτου Turnebus] ὄπου

ΦΙ. ζύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
 ἔξ ἧς ἐβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλεύς, ὅς μετὰ ζώντων θ' ὄτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
 ΝΕ. ἦσθην πατέρα τὸν ἄμὸν εὐλογοῦντά σε 1315
 αὐτόν τέ μ'· ὦν δὲ σου τυχεῖν ἐφίεμαι
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἐγκρίνεται βλάβαις,
 ὡσπερ σὺ, τοῦτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτεῖρειν τινά. 1320
 σὺ δ' ἠγγίωσαι, κούτε σύμβουλον δέχει,
 ἐάν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στυγρεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεῖς φύλακος, ὅς τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφρις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταῦτη μὲν αἶρη, τῆδε δ' αὐ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκῶν αὐτὸς μόλης,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδαῖν
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέρταμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἑμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἀλοῦς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὅς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκῶν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἦν τάδε ψευσθῆ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχῶρει θέλων.
 καλῆ γὰρ ἢ πίκτησις, Ἑλλήνων ἓνα
 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
 ΦΙ. ὦ στυγρὸς αἰὼν, τί με, τί δὴτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κούκ ἀφήκας εἰς Ἄιδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὅς εὖνους ὦν ἑμοὶ παρήνεσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δὴτ'; εἴτα πῶς ὁ δύσμορος
 ἐς φῶς τὰδ' ἔρξας εἴμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἑμοὶ κύκλοι,
 ταῦτ' ἔξανασχῆσθε, τοῖσιν Ἀτρεύς 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρῆ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνῶμη κακῶν 1360
 μήτηρ γέννηται, τᾶλλα παιδεύει κακοὺς.
 καὶ σοῦ δ' ἔργωθε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,

1310. *δ'] om. 1312. *θ'] om. 1313. δέ] τε Turnebus. 1314. ἄμὸν Triclinius] ἐμὸν 1319. *τούτοις] τούτουσιν, u ante σ in i mutato. 1322. *εὐνοία] εὐνοίαν σοι 1327. *Χρύσης] χρυσήσ 1329. ἂν τυχεῖν Porsonus] ἐντυχεῖν 1330. ὡς ἂν] ἔστ' ἂν Brunekius. αὐτὸς Doederlinus] αὐτὸς 1332. *ἐκῶν αὐτός] αὐτὸς ἐκῶν 1333. τοῖν — Ἀσκληπιδαῖν (debebat Ἀσκληπιδαῖν) Erfurdus] τῶν — ἀσκληπιδῶν 1335. φανῆς] φωνῆσ, a a m. pr. 1337. γάρ] παρ' Elmsleius. 1358. *με τᾶλγος] μ' ἔτ' ἄλγος 1361. κακοὺς Doebraeus] κακά

- ἡμᾶς τ' ἀπειρῆειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
πατρός γέρας συλῶντες, εἴτα τοῖσδε σὺ 1365
εἶ ἔυμαχῆσων, κάμ' ἀναγκάζεις τάδε;
μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνώμοσας,
πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
χοῦτ'ω διπλὴν μὲν ἔξ ἑμοῦ κτήσει χάριν, 1370
διπλὴν δὲ πατρός· κοῦ κακοῦς ἐπωφελῶν
δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- NE. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός. 1375
- ΦΙ. ἢ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί;
- NE. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βᾶσιν
παύσοντας ἄλγους κάποσῶσοντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
- NE. ἄ σοὶ τε κάμοι λῦσθ' ὀρῶ τελοῦμενα.
- ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ κατασχύνει θεοῦς;
- NE. πῶς γὰρ τις αἰσχύνειτ' ἂν ὠφελούμενος;
- ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τόδε;
- NE. σοὶ που φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιοῦδος μου. 1385
- ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσι μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
- NE. ὦ τάν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- ΦΙ. ὀλεῖς με, γινώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- NE. οὐκ οὐκ ἔγωγε· φημί δ' οὐ σε μαθάνειν.
- ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἶδά με; 1390
- NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
- ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
- NE. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
πεῖθειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
ὡς βῆσθ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
Ζῆν ὡσπερ ἤδη Ζῆς ἄνευ σωτηρίας.
- ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
ἄ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πράξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μῆδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλις γὰρ μοι τεθρήνηται γόοις.
- NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς
ἔπος.
- NE. ἀντέρειδε νῦν βᾶσιν σὴν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ
σθένω.
- NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φρον-
τίσης.
- NE. τί γάρ, ἔαν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν; ΦΙ. ἐγὼ
παρῶν 1405
- NE. τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
Ἡρακλέους
- NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἴρῃω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.
- ΗΡΑΚΛΗΣ.
- μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἴης μύθων, παῖ Ποϊάντος· 1410
φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
ἀκοῆ τε κλύειν λεύσειν τ' ὄψιν.
τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν οὐρανιας
ἔδρας προλιπῶν,
τὰ Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415
κατερητύσων θ' ὁδὸν ἦν στέλλει·
σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
καὶ πρῶτα μὲν σοὶ τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
ὅσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόνους
ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄραν. 1420
καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
ἐλθῶν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικόν
πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παῦσαι λυγρὰς,
ἀρετὴν τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
Πάριν μὲν, ὅς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
πέρσεις τε Τροίαν, σκυλά τ' ἐς μέλαθρα σὰ
πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβῶν στρατεύματος,
Ποϊάντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
ἄ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκυλά τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρᾶν ἐμὴν
κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435
ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμῳ φυλάσσειτον
οὗτος σέ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιῶν
παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς.
[ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
Ζεὺς· ἢ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
κᾶν ζῶσι κᾶν θάνωσι, οὐκ ἀπόλλυται.]
- ΦΙ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445
χρόνιός τε φανεῖς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
- NE. κἀγὼ γνώμην ταύτη τίθεμαι.
- HP. μὴ νυν χρόνιοι μέλετε πράσσειν.
καρὸς καὶ πλοῦς 1450
ὄδ' ἐπέγει γὰρ κατὰ πρύμναν.
- ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
χαῖρ', ὦ μέλαθρον ζυμφουρον ἐμοί,
Νύμφαι τ' ἐνυδροὶ λειμυνιαδες,
καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς, 1455
1364. γε Brunckius] τε 1365. Post συλῶντες
sequebatur οἳ τὸν ἄθλιον | Αἴανθ' ὄπλων σου πα-
τρός ὕστερον δίκη | Ὀδυσσεῶς ἔκριναν. Delevit Brun-
ckius. 1366. κάμ' Brunckius] καὶ μ' *τάδε]
τόδε ο ex facto ut videtur. 1373. σε inter ver-
sus addidit m. pr. 1379. κάποσῶσοντας Heathius]
κάποσῶζοντας 1381. λῦσθ' D.] καλῶς 1383. αἰ-
σχύνειτ'] οἱ ex ei factum. 1384. τόδε] *τάδε
1386. ἐχθροῖσι μ' Brunckius] ἐχθροῖσιν 1387. τάν]
γοῖς
τάν pr. 1388. λόγοις] λόις, deletis a m. pr. lite-
ris ἰσ 1390. *ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας] ἔγωγ' οὐ κατρεΐ-
δασ 1391. *σώσουσ'] σώσουσ', litera w non satis
certa et litera σ ab S inserta. 1392. ἰδεῖν] ἐλεῖν,
superscripto a m. pr. ἰδεῖν. 1394. πεῖθειν Schae-
ferus] πείσειν. πείσαι Nauckius. 1395. *μὲν] om.
1401. γόοις] λόγοις, adscripto ab S γρ. γόοις
1404. *φεύξομαι] φεύξωμαι 1406. προσωφέλῃσιν]
πρὸσῶφέλησιν rec. *ἔρξεις] ἔρξεισ Ἡρακλέους
Brunckius] Ἡρακλείοις
1407. πελάζειν D.] πελάζειν σῆς πάτρας
*NE.] om. Delevi quae ante στείχε legebantur ἀλλ'
εἰ (εἰ ex ou factum a m. ant.) δρᾶσι ταῦθ' ὡσπερ αὐ-
δαῖο - Verba στείχε προσκύσας χθόνα separato
versu posita sunt. 1410. *αἴης] αἴεισ 1416.
*κατερητύσων] κατερητύσων 1418. λέξω] λέγω D.
1422. τῶνδ'] δ' ab S additum videtur. εὐκλεᾶ]
εὐκλέα pr. 1427. *νοσφιεῖς] νοσφίσεισ 1429. ἐκ-
λαβῶν Turnebus] ἐκβαλῶν 1440. ἐννοεῖθ' Elms-
leius] ἐννοεῖσθ' 1441. πορθῆτε] πορθεῖτε, ἢ a m.
recentiore. 1442—1444. Seclisit D. 1447. ἀπι-
θήσω] i ex ei factum. 1448. γνώμην Tourpius]
γνώμη 1449. πράσσειν Brunckius] πράττειν
1451. Punctum post ὄδ' positum. 1455. προβολῆς
Hermannus] προβλής

<p>οὐ πολλάκι δὴ τοῦμόν ἐτέγχθη κράτ' ἐνδόμουχον πληγαῖσι νότου, πολλά δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἔμοι στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460 νῦν δ', ὦ κρήναι Λύκιόν τε ποτὸν, λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη, δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.</p>	<p>χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον, καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465 ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει γνώμη τε φίλων, χῦ πανδαμάτωρ δαίμων, ὅς ταῦτ' ἐπέκρανεν. XO. χωρῶμεν δὴ πάντες ἄλλεις, 1470 Νύμφαις ἀλίσαισι ἐπευξάμενοι. νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.</p>
<p>1457. *πληγαῖσι] πληγήσι 1459. Ἑρμαῖον ex Eustathio ad Hom. p. 1809, 42.] ἔρμαιον 1461. Λύκιον] γλύκιον, tria puncta a m. antiq̄ua.</p>	<p>1465. πέμψον] ψ ex π factum. 1469. δὴ Her- mannus] ἤδη *ἄλλεις] ἄλλέεσ</p>